ומי מעברא · בקטנות לו בנערות כשהיא בת קנס שתלך בנערות: **משמשות במוך** · מותר להן לשמש במוך ולינן למשכיותן זרע: **שמא יעשה מעברה סגדל** · שלא תתעבר עובר שני פותח השני לתוך (ה) הראשון ודומה לסגדל שהוא דג שבים: **שמא תגמול לא בגיס** · מפני שהחלב נעכר כשמתעברת ואינו טוב ליונק ותצטרך להעתיקו משדים וימות: **פחות מבן** · מבת אחת עשרה שנה משמשת כדרכה שלא התעבר לא תמות אלמא בקטנות לא מיעברא שיבא לכלל לידה והא ותמות קתני: **וכי תימא** · מבת שתים עשרה ויום אחד שהגיעו ימי הנעורים נתעברה וילדה בנערות ומתה בנערות הא נמי ליתא דאמר שמואל אין בין נערות לבגרות אלא שבשה חדשים משתביא שתי שערות הוא נערה באותן שבשה ומשתביאים עד שתבגור שבשה חדשים והו לא ומתניתא דקתני מבת שתים עשרה ואילך אי מעברא לא מתה במביאה שתי שערות קודם שתתעבר קאמר אבל כל זמן שלא הביאה קטנה היא והאי דנקט מכין שתים משום דבגליר משתים עשרה ויום אחד אפילו הביאה שערות אינו אלא שומא כדאמרינן במסכת נדה ובקדושין: **ופקע אב** · פקעה תביעת אב וחכה הלה במה שבידו שאין בעל דינו קיים וקנס ולאו ממון הוא להורישו לאביה בתורת ירושה כל כמה דלא גבתיה: **או אין בגר בקבר** · לאפקועי תביעת אב: **מר בר רב אסי** · לא בעי לה בעיא דרבא משום בגר בקבר אלא אם מתה בנערותה מי פקעה כי בגרות דמתיים או לא ולהאי לישנא דמר בר רב אסי אליבא דרבא אמרו לעיל מילתא דפשיטא ליה לאביי מיבעיא ליה לרבא דאילו לגישנא קמא מפשט פשיטא ליה לרבא דמיתה לא מפקעה ודלא כאביי כל זמן שלא בגרה וכי קא מיבעיא ליה בבגר בקבר קמבעיא ליה אבל במיתה כל זמן שלא בגרה פליג אדאביי ואמר לא מפקעה וחייב: **מיתה עושה בגרות** · עושה דין בגרות דמפקעה כח אב כי בגרות: **מסו** · מי הוי לאביה או לעצמה: **בגרות מוציאה מרשות אב** · דלא מציו שיכתה לו תורה בבתו אלא מכר בקטנות ושאר שבח בתו כגון קנסה ומעשה ידיה בנערות כדילפינן בפרק נערה (דף מו:) אבל בבגרות לא אשכחן וכיון דלא זיכתה לו תורה אבן מהיכא תיתי לן לזכותו בשלה: **וגשואין מוציאין מרשות אב** · כדאשכחן בהפרת נדרים דכל זמן דלא ניסת אביה מיפר ומשמיסת אין יכול להפר: **בא עליה** · כשהיא נערה ובגרה: **לעצמה** · דכתיב ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה אם נערה היא בשעת נתינה: **אביה ובעלה** · ואינו מופר עד שיפרו שניהם: **מתני' בושם ופגם** · במתני' לקמן מפרש להו: **פלוגם נותן מיד** · לאביה אע"פ שכנסה: **לכשיוציא** · בגמרא פריך אטו אשתו היא ומפרש לה לכשלא יכנוס דאם כנסה אינו נותן קנס כדכתיב מהר יטהרנה לו ואם מאן ימאן וגו' כסף שקול אבל אונס כתיב ונתן ממשיס כסף ולו תהיה לאשה: **שופה בעלינו** · בבלי שבחר לו לשמר ברחו ישאנה כדכתיב לא יוכל שלחה: **גמ'** שסופה

ומי מעברא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן *שלש נשים משמשות במוך אלו הן קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות מעוברת שמא תעשה עוברה סנדל מניקה שמא תגמול את בנה ואיזהי קטנה מבת ארבע עשרה שנה ויום אחד עד שתים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ וחכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר °שומר פתאים ה' וכי תימא דאיעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי מי קא ילדה והאמר שמואל *אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא בציר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא קאמר אלא הכי קמיבעיא ליה יש בגר בקבר ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה בגרות או אין עושה בגרות תיקו בעי מיניה רבא מאביי בא עליה ונתארסה מהו א"ל מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה ולטעמיך הא דתניא בא עליה ונשאת לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא תנן *נערה המארסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: **מתני'** *המפתה נותן שלשה דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסיף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיוציא האונס שותה בעציצו והמפתה אם רצה להוציא מוציא 'ביצד שותה בעציצו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין 'נמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא בישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר °ולו תהיה לאשה אשה הראויה לו: **גמ'** צער דמאי אמר אבוה דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון *אונס אינו משלם את הצער מפני שסופה

שלש נשים משמשות במוך · פי' בקונטרס מותרות לשמש במוך אע"ג דשאר נשים אסורות משום השחתת זרע ואין נראה לר"ת *דהא קטנה ומיעוטת מותר לשמש בהדייהו ולא הוי השחתת זרע כיון שהוא דרך תשמיש ומפרש ר"ת משמשות לריכות לשמש במוך אחר תשמיש ועלה מוכה קמ"ל ולר"י נראה לקיים פי' הקונט' דברים נראה (דף נ.) משמע שהמוך הוא במעיה כל שעה והוי כמשמש על האבנים ועל העצים ולא דמי למשמש קטנה ומיעוטת ועוד אפילו היתה נותנת מוך אחר תשמיש אסורה °דאף על פי שאינה מצוה על פריה ורביה מ"מ אסורה היא להשחית זרע כדמשמע בנדה (דף יג.) דתנן כל היד המרבה לבדוק בנשים משובחת באנשים היקלן ומפרש בגמרא משום דנשים לאו בעות הרגשה ניהו משמע דאם היו בעות הרגשה הוו אסורי ויש לדחות דלאו בעות איסור הרגשה ניהו קאמר: **וכי** תימא בציר הוא כו' והא בלבד קאמר · בקונטרס (בקדושין דף עט.) ל"ג ליה דבלאו בלבד משמע עפי' לא*: **בא** עליה ונתארסה מהו · לרבי עקיבא דמתני' קא מיבעיא ליה דאמר נתארסה ונתגרשה קנסה לעצמה דמי אמרינן כיון שילאה מרשות האב לענין קנס יהא קנסה לעצמה או דלמא כיון דלענין שאר מילי לא נפקא מרשות האב יהא קנסה לאביה אבל לרבי עקיבא דבריהא פשיטא דקנסה לאביה ולר' יוסי הגלילי נהי דאמר אין לה קנס ממי לא מיבעיא ליה דהא דאין לה קנס לאו משום מיפק מרשותא דאב היא אלא גזירת הכתוב הוא דאין לה קנס ולא נפקא באירוסין כלל מרשות אביה דאב זכאי בקדושיה ובמעשה ידיה אע"ג דנתארסה והא דקא בעי לה שתס ולא קאמר לרבי עקיבא בהדיא מהו משום דהלכה כר' עקיבא ממביריו: **הואיל** ונשואין מוציאין מרשות אב · פי' בקונט' דילפינן מהפרת נדרים ואע"ג דקי"ל דמצוה מאיסורא לא יליפינן ה"מ לאוקמה ברשות אב הוא דלא יליפינן ממוצה מאיסורא אבל לאפוקי מרשות אב יליפינן שפיר מהפרת נדרים דבסברת מועצות יש להוציאה מרשות אב וכ"ל ב"ר אברהם פי' כיון דגלי לן קרא דלאוקמה ברשות אב איסורא וממוצה שוין ה"ה לאפוקה [וכ"ל מפרש דנשואין מוציאין מרשות אב מדדלשינן אים אמו ואביו תירלו אים שיפק כו' אבא אין שיפק בידה לעשות ולא נהירא דמעשה ידיה אינו לבעל מן הסתורה]: **מזה** בוגרת בא עליה ובגרה לעצמה · פירוש דהא מצינו בוגרת שיוצאה מרשות אב לענין ממון וקשה דה"ל נשואין מוציאין מרשות אב לענין ממון ואמאי צריך למילף מבוגרת ונראה דבא עליה ובגרה לעצמה נפקא לן מונתן לאבי הנערה דדלשינן לאבי הנערה ולא לאבי בוגרת:

צער דמאי · קשה לר"י דמאי קא מיבעיא ליה וכי לא ידע הש"ס שיש לצער גדול בחבטה בבלה דאשה ומה קטנה מולות מזה וכ"ת דמאותו לצער פשיטא ליה להש"ס דפטור שהרי סופה להצטער בכך תחת בעלה והא איכא כמה תנאי בהכותם (ב"ק דף נא. וסס) דלא חייבי לכתם גופא פירוש דבר שסופו להיות כן ונראה לר"י דלצער בעילה משום תאות תשמיש אינו בא בשעת תשמיש אלא אחר כך וכל לצער הבא לו בשעת חבלה אבל מה שבא לו אחר כך מיפטר דגרמא בעלמא הוא הלכך בני לצער דמאי ודשב"א מפרש דפשיטא דלצער של בתולים ליכא למימר דש"כ תנא דמתני' חיים לכתם גופא מדמפתה פטור:

[עי' תוס' יבמות יב: ד"ה ומה מה. מדיים לה: [מוספתא נדה פ"ב]

קדושין עט. נדה סה.

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה שמא יעשה עוברה וכו' אולת הבני. כ"ב ותוספות פרק המפלת הביא בשם רש"י שולי אחרון ממנוך אולה הלשונה ע"ש בד"ה קמ"ל דלף כה מיהו ביבמות דף יב כתב רש"י ז"ל דוקק המחר אם תבנו ופותח לוחו משמע דלפעמים הלשון גוזר ולפעמים הבני גוזר ופעם פי' כך ופעם פי' כך ואין כאן טעות:

מדיים סו: עד: יבמות כט: לקמן מו: קדושין ד. לקמן מב.

גליון הש"ס
תוס' ד"ה שלש שלש וכו' דאמ"פ שאינה מצוה על פרים ורבים · עי' סנהדרין דף נט ע"ב תוד"ה והא:

[לעיל כט:]

ב"ק נא. ע"ש

תוספות רי"ד
תניא בא עליה ונשאת לעצמה הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב. פי' שלא מצינו שזכתה לו תורה בבתו אלא מכר בקטנותה ושאר שבח ממון בגון קנסה ומעשה ידיה בנערות כדילפי' לקמן בפ' נערה ונשואין נמי מוציאין מרשות אב · פירוש כראשכחן בהפרת נדרים דש"ל שלא נשאת אביה מפר נדרית ומשנשאת אין יכול להפר · מה בוגרת בא עלי' ובגרה לעצמה דכתיב ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה · אם היא נערה בשעת נתינה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה: מתני' המפתה נותן ג' דברים והאונס ד' המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסיף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אין נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיוציא האונס שותה בעציצו · פי' בכלי שבחר לו לשתות בו כלומר ע"כ ישאנה דכתיב לא יוכל לשלחה כל ימיו והמפתה אם רצה להוציא מוציא · פי' האונס נותן מיד ואע"פ שכונסה שנאמר ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה · ודרשי' הו לו אתה כופה ולא לה:

אי הכי מפותה נמי · יש לה נער פיסוק רגלים כמו אנוסה ואמאי קאמר אין דומה נבעלת באונס לנבעלת ברצון ואמר מורי הרב דודי ז"ל *דאמתני' לא ה"מ למיפרך אמאי אונס חייב כיון שסופה להצטער בכך תחת בעלה דהא אפילו בעולה מצטערת בכך ואע"ג דבא עליה עתה סופה נמי להצטער ולא תרויה כלום [קצת נראה דאמתני' פריך אמאי מפותה פטור] :

קרע שיראין שלי והפטר · ואע"ג דלא אמרה על מנת לפטור איכא למימר דמחמת הנאת בעילה מחלה לגמרי :

[**לכשיוציא** אשתו היא · אפי' פיתה לשם אישות מ"מ פריך אשתו היא כיון דאיכא גריכה גם] :

בושת ופגם נותן מיד · אע"ג דאיתקש לקנס היינו לענין שניתן זה למי שזה ניתן אבל יש מקומות שפטור מקנס לגמרי וחייב בבושת ופגם :

אין לי אלא אביה היא עצמה מנין כו' . (ג) תימה לר"י במאי מיירי לי בקטנה או בנערה היאך היא יכולה למאן כיון שהאב רוצה והוא יכול לקדשה בעל כרחה למי שירצה וה"ה לזה ואי בשאין לה אב או שבגרה אחר כך מה צריך קרא תיפוק ליה שיכולה לעכב שלא יהא חוטא נשכר כדקאמר אביי בסמוך וכן אביה אמאי צריך קרא לאביי ואומר ר"י דנהי שאינה יכולה לעכב על אביה שלא יקדשנה לו מ"מ מועיל מיאוסה לענין שישלם קנס וכן במיאון אביה והא דתניא הכא המפתה לכשלא יכנוס צריך לפרש לכשלא יכנוס מדעתה ומיהו קשה דהכא דרשינן מהם מאן יאמאן מ"מ שהיא יכולה לעכב ובפרק נערה (נקמן מד:) דרשינן מיעה לרבות יתומה לקנס ו"ל דליכתוב לו מאן מאן לו יאמאן יאמאן מאי מאן יאמאן ש"מ תרתי ובכה"ג אמרינן במרובה (נ"ק דף פט· ופס) גבי אם המלא תמלא ובהמובל (שם דף פט·) גבי ורפא ירפא ועוד גראה דלאו מיתורא דקרא דרים לה התם דאם כן מאי פריך מיעה לרבי יוסי בר' חנינא דפטר מוציא שם רע על היתומה דשאני מפתה דרבי קרא אלא כן הוא עיקר כמו שפירש בקונטרס לקמן דלאו מריבוי דרים אלא ה"פ לרבות יתומה לקנס דדרשינן שם קנס כשהיא מעכבת והוא הדין דה"מ למימר לרבות בוגרת לקנס כשהיא מעכבת דדוקא בבוגרת לו ביתומה יש קנס בעיכוב שלהן אבל כל זמן שלא בגרה תלוי באב והשתא דייק התם שפיר דשמעינן דסבר האי תנא שם קנס ביתומה ולא ממעטינן ליה מדכתיב לאבי הנערה אע"ג דליכא ריבוי ליתומה כדפירשתי דאיכא לאוקמי קרא לבוגרת :

אלא לומר בשלמא אביי כו' · תימה כיון דאונס ומפתה מיגמר גמירי מהדדי להא מילתא נמי ליגמרו מהדדי כדפריך בסמוך ומאי קאמר אלא אביה מנלן וי"ל דלהאי מילתא לא גמרינן מהדדי דהא מפתה יכול לעכב ואונס שותה בעליו וה"ה ה"נ אין אביה יכול לעכב וה"נ קאמר אביי בסמוך ורבא לא מסתבר ליה למימר הכי כיון דאיכא ק"ו וא"ת ואיהי גבי אונס אמאי איצטריך למיכתב ניקף לאביי מסברא שלא יהא חוטא נשכר ולרבא מק"ו ויש לומר דלו תהיה נאשה אינו מיותר [דאיצטריך לעשה ולדרשות דלעיל · מהר"ם · ת"ל אביי ורבא לא הוו משנו הכי אלא בחר דגלי קרא בהדיא] : **מפתה** דאיהו מצי מעכב · ואפי' פיתה לשם אישות יכול הוא לגרשה :

טעמא מאי תקינו לה רבנן כתובה שלא תהא קלה בעיניו להוציאה · אע"ג דבתולה יש לה כתובה מן התורה זאת בעולה היא ומיהו תימה דקא פסיק ותני דבכל ענין אין לה כתובה אפילו בא עליה שלא כדרכה ובתולה גמורה היא ויש לה כתובה מן התורה דהא אם בא עליה שני יש לה קנס ולא הוי טעמא שלא תהא קלה בעיניו להוציאה תימה לר"י כיון דטעמא שלא תהא קלה בעיניו להוציאה אלמנה אמאי תקינו לה רבנן כתובה לא היה להם לתקן אלא לגרושה בלבד ואומר ר"י דמתוך שהוצרכו לתקן בגרושה שלא תהא קלה בעיניו להוציאה תקינו נמי לאלמנה משום חיגא ומיהו לכתחילה לא היו מתקנים משום חיגא קשה לרשב"א הא דתניא בהחובל (נ"ק דף פט. ופס) וכן היא שחבלה בבעלה לא הפסידה כתובתה ופריך אמאי תזכין לכתובתה *בעובדא הנאה ותיתיב ליה בהאי חבלה ומשני הא מני רבי מאיר היא דאמר אסור לאדם שיפרנסה את אשתו בלא כתובה אפילו שעה אחת והשתא כיון דטעמא שלא תהא קלה בעיניו להוציאה תזכין כתובתה על מנת שאם תתאלמן אבל אם גרשה יהא לה כתובה דהתם לא שייך משום חיגא ואומר ר"י כיון דבשאר נשים שייך חיגא אף על גב דבזאת לא שייך לא פלוג רבנן ואסור להשהותה בלא כתובה לר"מ וא"ת ואמאי תני הכא יצא כסף קנסה בכתובתה ליתני מת אין לה עליו כלום דהא לא תקינו רבנן לאלמנה אלא משום גרושה והכא מכח גרושה אין לתקן זאת דהא לא מצי לגרשה ואור"י דה"כ כיון דשייך בה חיגא כמו בשאר אלמנות אין לנו לשנותה משאר אלמנות להכי איצטריך טעמא דיצא כסף קנסה בכתובתה ולא חשו במה דאין לה כתובה :

מהר

שסופה להצטער תחת בעלה אמרו לו אינו דומה נבעלת באונס לנבעלת ברצון אלא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה צער של פיסוק הרגלים וכן הוא אומר °ותפשקי את רגליך לכל' עובר אי הכי מפותה נמי אמר רב נחמן אמר רבה בר' אבוה משל דמפותה למה הדבר דומה לאדם שאמר לחבירו קרע שיראין שלי והפטר שלי דאבוה נינהו אלא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה פקחות שבהן אומרות מפותה אין לה צער והא קא חזינן דאית לה אמר אביי *אמרה לי אם כמיא חמימי על רישיה דקרחא רבא אמר אמרה לי בת רב חסדא כי ריבדא דכוסילתא רב פפא אמר אמרה לי בת אבא סוראה כי נהמא אקושא בחינכי : האונס נותן מיד המפתה לכשיוציא וכו' : לכשיוציא אשתו היא אמר אביי אימא לכשלא יכנוס תניא נמי הכי אע"פ שאמרו *המפתה נותן לכשלא יכנוס בושת ופגם נותן מיד ואחד °האונס ואחד המפתה בין היא ובין אביה יכולין לעכב בשלמא מפותה כתיב °אם מאן יאמאן אביה *אין לי אלא אביה היא עצמה מנין תלמוד לומר יאמאן מכל מקום אלא אונס בשלמא איהי כתיב °ולו תהיה מדעתה אלא אביה מנלן אמר אביי *שלא יהא חוטא נשכר רבא אמר ק"ו ומה מפתה שלא עבר אלא על דעת אביה בלבד בין היא ובין אביה יכולין לעכב אונס שעבר על דעת אביה ועל דעת עצמה לא כל שכן רבא לא אמר כאביי כיון דקא משלם קנס לאו חוטא נשכר הוא אביי לא אמר כרבא מפתה דאיהו מצי מעכב אביה נמי מצי מעכב אונס דאיהו לא מצי מעכב אביה נמי לא מצי מעכב תניא אידך אע"פ שאמרו אונס נותן מיד כשיוציא הוא אין לה עליו כלום כשיוציא מי מצי מפיק לה אימא כשתצא היא אין לה עליו כלום °מת *יצא כסף קנסה בכתובתה רבי יוסי ברבי יהודה אומר יש לה כתובה מנה במאי קמיפלגי רבנן סברי *°טעמא מאי תקינו רבנן כתובה בדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה והא לא מצי מפיק לה ורבי יוסי ברבי יהודה סבר הא נמי מצער לה עד דאמרה היא לא בעינא לך : אונס שותה בעציצו : אמר ליה רבא מפרזקיא לרב אשי מכדי מיגמר גמרי מהדדי להא

שסופה להצטער כו' · ואי חיבוט על גבי קרקע הוא וכי סופה ליחבט על גבי קרקע תחת בעלה : **אלי** · בתמיה : **דאכוס סוא** · דהא כל שכן נעורים יפייפין לקנס ן(דף מו:) לאביה והיאך היא יכולה למחול : **ריבדא דכוסילתא** · פולטוייר"ל דפלמוא"ה בלע"ז : **ריבדא** : ניקור : **כוסילתא** · כלי לומן מקיז ואית דגרסי כי תרפתא דסיכולי והיא היא : **אמרה לי אם** · (ה) אומנתו היתה : **בת רב חסדא** · אשתו של רבא : **בת אבא סוראה** · דביתהו דרב פפא : **נהמא אקושא בחינכי** · כלחם קשה שגורר את החיך : **אשתו היא** · וכי אשתו היא כבר דקאמר לכשיוציא : **לכשלא יכנוס** · שתמאן היא לו לאביה לו המפתה עצמו : **יכולין לעכב** · שלא יכניסנה : **תניא** · משמע היא מהוה את עצמה לו : **מאי מעכב** · שאם רצה אינו כונס כדאמרינן לקמן ימהרנה לו מדעתו : **אביה נמי לא מאי מעכב** · אי לאו שלא יהא חוטא נשכר : **אע"פ שאמרו אונס נותן מיד כשיוציאנה אין לה עליו כלום** · ולא אמרינן אין קנסה תחת כתובתה שהרי לאביה נותן מיד אלא כסף קנסה הוא כתובתה וכן אם מת יצא כסף קנסה בכתובתה : **מי מאי מפיק לה** · לא יוכל לשלחה כתיב : **כשתצא היא** · אם יצאה מאליה ותבעה היאנו גם : **טעמא מאי תקינו רבנן כתובה** · לשאר כסים : **מיגמר גמרי מהדדי** · אונס ממפתה לשקלים ומפתה מאונס לחמשים : להא

תורה אור

[ל"ל דאמתניתא לא ה"מ כו' · מהרש"א]

ת"י כ"ו

עון א מ"י פ"ב מהל' נערה הל' ז סמג עשין נד עור אס"ע סי' קעז :

עון ב מיי' פ"ח שם הל' ג סמג ועוד שם :

ערך ג ד מיי' שם הל' ד :

ת"י כ"ו

תוספות רי"ד

והמפתה לכשיוציא וכי אשתו היא · אמר אביי אימא לכשלא יכנוס. פי' שתמאן הוא או היא או אבי' דדרש' לו מדעתו. אבל אם כנסה אינו נותן כלום דכתיב גבי מפתה מהר יהרנה לו לאשה ואם מאן יאמאן אביה לתתה לו כסף ישקול · הנ"ה אע"פ שאמרו המפתה נותן לכשלא יכנוס בושת ופגם נותן מיד אחד האונס ואחד המפתה בין היא ובין אביה יכולין לעכב. פי' שלא יכנסנה. בשלמא מפותה כתיב אם מאן יאמאן אביה אין לי אלא אביה היא עצמה מנין ת"ל מאן יאמאן מ"מ · אלא אונס בשלמא איהי דכתיב ולו תהיה לאשה מדעתה אלא אביה מנלן · אביי אמר שלא יהא חוטא נשכר · רבא אמר (קנס) [ק"ע]הוא כה מפתה שלא עבר אלא ע"ד אביה בין היא בין אביה יכולין לעכב אונס שעבר על דעתה וע"ד אביה לא כ"ש · תניא אע"פ אמרו האונס נותן מיד לכשהיא יוצאה. פי' כגון שנתרצו שניהן בגירושין אין לה עליו כלום · מת יצא כסף קנסה בכתובתה · ר' יוסי ברבי יהודה אומר יש לה כתובה מנה וקי"ל כת"ק והמפתה אם רצה להוציא יוציא מ"ם אמר רב אשי א"ק מהר יהרנה לו מדעתו פירוש ומאי דתנן אם רצה להוציא יוציא מתפרש אם רצה שלא יכנוס לא יכנוס כדפרישנא לכשיוציא דרישא:

[קדושין לא: וש"נ]

קדושין מו.

דברים כב

[לעיל יא· וש"נ]

לקמן מד·

[לעיל יא· לקמן מד· יבמות פכ·]

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה אמרה וכו' אומנתו · נ"ב דילדתו אמו ומתה עי' קדושין דף לא ע"ב: (ב) תוס' ד"ה אין לי וכו' תימה. נ"ב עי' פ' הא"ם מקדש דף מ ע"א ובמ"ש התוס' לשם :

ת"י כ"ו

נעבלה בעובדא הנאה כ"ל. מהר"ם